

Essiteks sago nimmetud, kudda mitmed õue-
aja taimed juba sui-allustusel toito andwad,
isseärranis naerid ja aegsaste mahha istutud
kalikad. Warrasid naerid wöib perremees, kui
ilmad sedda mõda, juba Jürri páwa ajal aeda
mahhakülvada ja juba enne Jaanipáwa, wüs
ehk kuus näddalad enne rukki-leiko roaks keta.
Jihemad — näddal enne Jaani páwa küttsimaale
külvatud naerid andwad kaunist süggisest roga,
isseärranis wöib neid rehhe peksö ajal ahjos küp-
setada ja mõnnusaks leiwa-abiks toiduks wöötta.
Kalikad andwad kartohwlidega ühhes fedetud
lemele heat maggo, ja wöib neid ka üksi lemeksi
keta, pudruks tampida ehk naeri kombel ahjus
küpsetada. Porkanid wöib torelt súa ja on
lastele wägga terwiseks, sest et porkan usside ehk
solknade wästo rohhuks on; kartohwlidega ühh-
hes fedetud, andwad nemmad lemele kaunist
maggo. Reigas sünib wägga hästi leiwa
körval súa, isseärranis kui eringid ehk muud
solatud kalla roaks juhtub. Kes warrasid kar-
tohwlid immastab, se lasko seemne kartohwlid
enne mahhapannemist iddaneda ja piddago oolt,
et iddud pannemise ajal ei sa rikkutud; iddanend
kartohwel saab nelli näddalad warremine küpseks
kui iddanemata.

Kõige ennami kaebab rahwas selle ülle, et aja-
semneid ei olle, aaga ommetegi teab iggaüks linn-
nast ehk mõisast kärneride käest kapsta semneid
murretsema, miks ta siis muud semneid sealt ei

peaks sama? Kui sedda rahwale selletasime, üt-
les mõningas: ei olle rahha, ja jättis sel sam-
mal páwal ni paljo linna kõrto, et kahhe wörra
semet olleks wöind osta. Murrelik Majaverre-
mees annab ükskord seemne eest inda wálja ja
kaswatab párrast igga aasta isse aja-semneid,
ehk ostab kui, kaswatamine äppardab, linnast
korra uut semet. — Teine kaebus on, et ajawilli ei
siggine. Alga se tulleb sest, et õigel ajal mahha
ei külvata ja peale sedda taimede eest murret ei
peta. Kes aja-wiljast kassö tahhab, se peab, kui
Jummal wihma ei anna, iggapáw omma taimeid
kastma, neid umbrohhust ja puttokist puhhastama
ja õue maale rohkesti wägge andma. Kes tais-
metest kassö püab sada, se peab nendega waewa
näggema; sest waewata ei lähhe ükski assi eddas. —
Meie rahwas teeb ennami teeb ennami wägga ilja aja-
semneid mahha, sellepárrast olleme ennami sel
ajal juba kaspstaid ja kallikaid istutanud, kui
tallorahwas semneid külvama alkab. Egga olle
meilgi klaasaknatega taime-labbasid olnud, waid
üks tubli öllest punnutud mätt, mis õsel ja wil-
lus ilmal ka páwal taimedele katteteks peale pan-
nakse. Juhhub ennami juba Martsi kuu lõp-
pul meie kohhal sesuggust ilma, et sünda páwa
ajal paar tundi aega taime labbad katteta wöi-
wad seista, ja sest on neile küllalte. On ilm kulum
ehk lumme saddune, siis jáwad labbad katted alla,
ja kui sõnniko pallav wägga sureks peaks töus-
ma, siis tehha kse labbadele se läbbi inge, et igga-